

# Fremtid for Amerika og 18. juli 2020 – Nummer syv

## *Bueskytterne*

Jeff Pippenger  
2023-09-25

Vi behandlede for nylig i en artikel »domsbyrden over Synsdalen« i Esajas toogtyve. Der identificerede vi »Synsdalen« som et geografisk symbol på sondringen mellem laodikeerne og filadelfierne i »de sidste dage«. Det, som bandt de dårlige laodikeiske jomfruer sammen i knipper til ødelæggelsens ild, var »bueskytterne«. Bueskytterne i den bibelske profeti repræsenterer islam.

Og Gud sagde til Abraham: Lad det ikke være dig til sorg for drengens skyld og for din trælkvindes skyld; i alt, hvad Sara siger til dig, skal du høre på hendes røst; for i Isak skal din sæd kaldes. Men også trælkvindens søn vil jeg gøre til et folk, fordi han er din sæd. Og Abraham stod tidligt op om morgenen og tog brød og en flaske vand og gav det til Hagar, idet han lagde det på hendes skulder, tillige med barnet, og sendte hende bort; og hun drog af sted og flakkede om i Be'ershebas ørken. Og vandet slap op i flasken, og hun kastede barnet ind under en af buskene. Og hun gik hen og satte sig et godt stykke derfra, så langt som et bueskud; for hun sagde: Lad mig ikke se barnet dø. Og hun satte sig deroverfor og opløftede sin røst og græd. Og Gud hørte drengens røst; og Guds engel råbte til Hagar fra himmelen og sagde til hende: Hvad fattes dig, Hagar? Frygt ikke; for Gud har hørt drengens røst dér, hvor han er. Stå op, løft drengen op, og hold ham fast med din hånd; for jeg vil gøre ham til et stort folk. Og Gud åbnede hendes øjne, og hun så en vandbrønd; og hun gik hen og fyldte flasken med vand og gav drengen at drikke. Og Gud var med drengen; og han voksede op og boede i ørkenen og blev bueskytte. 1 Mosebog 21:12–21.

Ismael, Hagars søn, skulle blive fader til islams nation, og han blev fremstillet som „en bueskytte“. Den første omtale af Ismael identificerer hans rolle i den bibelske profeti.

Og Herrens engel sagde til hende: Se, du er med barn og skal føde en søn, og du skal give ham navnet Ismael; for Herren har hørt din trængsel. Og han skal være som et vildæsel blandt mennesker; hans hånd skal være imod enhver, og enhver hånd imod ham; og han skal bo lige over for alle sine brødre. 1 Mosebog 16:11, 12.

Islams nation skal „være imod hver mand“, og „hver mands hånd“ skal „være imod ham“. Det ord, der oversættes med „vild“, er det vilde arabiske æsel, så allerede fra begyndelsen af Ismael som et profetisk symbol forbindes han med „hestefamilien“, og han vil samle alle verdens nationer imod sin nation.

Milleritterne erkendte, at de tre veer i Åbenbaringen ni repræsenterer islams profetiske historie, og derved fremstillede de visuelt islam som en hest på begge de to hellige tavler i Habakkuk. Disse tavler blev „ledet af Herrens hånd“ og blev forudsagt i Habakkuk kapitel to. At forkaste sandheden om, at islam er repræsenteret ved de tre veer i Åbenbaringen kapitel otte, vers tretten, er at forkaste

Profetiens Ånd og Habakkuk. Det er en forkastelse af både Bibelen og Profetiens Ånd.

Og jeg så, og hørte en engel flyve midt gennem himlen og sige med høj røst: Ve, ve, ve over jordens beboere på grund af de øvrige basunrøster fra de tre engle, som endnu skal basune! Åbenbaringen 8,13.

At forkaste sandheden er at være bestemt til ødelæggelsens ild, og adventismen begyndte sin gradvise forkastelse af sandheden i 1863. Islam er det forhold, der samler alle verdens nationer under det tredje ve. Denne enhed blev illustreret den 11. september 2001, som, idet den er det første vejmærke i de syv tordener, også må repræsentere det sidste vejmærke i de syv tordener. Det sidste vejmærke i de syv tordener i de „sidste dage“ er søndagsloven; derefter kommer det tredje ve hurtigt. Den magt, der opildner nationerne til vrede, er islam, og i de sidste dage vakte islam nationernes vrede den 11. september 2001, men de blev samtidig „holdt tilbage“. På det tidspunkt begyndte den sildige regn at dryppe forud for den fulde udgydelse, som finder sted, når bruden gør sig rede.

”På den tid, mens frelsens værk nærmer sig sin afslutning, vil trængsel komme over jorden, og folkene vil være vrede, men holdes tilbage, så de ikke hindrer den tredje engels værk. På den tid vil ’sildigregnen’, eller vederkvælgelsen fra Herrens åsyn, komme for at give kraft til den tredje engels høje røst og berede de hellige til at bestå i den tid, da de syv sidste plager skal blive udgydt.” Early Writings, 85.

Den 11. september 2001 begyndte de levendes dom; nationerne blev vredet over Islams angreb mod De Forenede Stater, og sildigregnen begyndte at falde. Dommen begynder med Guds hus, og dommen over Guds hus ender ved søndagslovskrisen; derefter begynder dommen over Guds anden hjord. Meget er indbefattet i denne højst betydningsfulde sandhed, men disse sandheder er vel dokumenteret i serien Habakkuk’s Tables. Det var vigtigt at anføre disse ting i artiklen her, før vi vender tilbage til fortællingen i Åbenbaringen elleve.

Og i samme stund skete der et stort jordskælv, og en tiendedel af byen faldt, og i jordskælvet blev syv tusind mennesker dræbt; og resten blev grebet af frygt og gav himlens Gud ære. Det andet ve er forbi; og se, det tredje ve kommer snart. Åbenbaringen 11:13, 14.

Det „store jordskælv“, som markerede omvæltningen af nationen Frankrig under den Franske Revolution, repræsenterer omvæltningen af De Forenede Stater ved søndagsloven. Nationalt frafald skal følges af national undergang, og når De Forenede Stater bliver lagt øde, vil hele jorden blive rystet i sin grundvold; deraf symbolet „jordskælvet“. På det tidspunkt „kommer det tredje ve hurtigt“. Islam identificeres på de to hellige tavler som det første og andet ve i Åbenbaringen 9, og hvis det første ve er Islam og det andet ve er Islam, så må det tredje ve være Islam, for på to vidners udsagn bliver en sag stadfæstet. De Forenede Stater vil igen blive ramt af Islam ved søndagsloven.

Med henvisning til Ezekiels dal med ben skriver Søster White følgende.

„Engle holder de fire vinde tilbage, fremstillet som en rasende hest, der søger at bryde løs og fare hen over hele jordens overflade, mens den bringer ødelæggelse og død i sit spor.

„Skal vi sove på selve randen af den evige verden? Skal vi være sløve og kolde og døde? Åh, at vi i vore menigheder måtte have Guds Ånd og ånde indblæst i Hans folk, så de kunne stå på deres fødder og leve. Vi må indse, at vejen er smal, og porten trang. Men når vi går ind gennem den trange port, er dens vidde uden grænse.“ Manuscript Releases, bind 20, 217.

Budskabet om de „fire vinde“, som oprejser de to profeter i Åbenbaringen elleve, er budskabet om den vrede hest i Bibelens profeti, sådan som det fremstilles gennem hele det bibelske vidnesbyrd, men også sådan som det visuelt fremstilles på Habakkuks to hellige tavler. Det budskab, som rejser Elias og Moses på deres fødder, er budskabet om det tredje ve, som kommer hurtigt, efter at de er blevet rejst på deres fødder; for når søndagsloven kommer, og islam slår til igen, løftes Moses og Elias op som banneret for nationerne.

Islams tredje ve er også den syvende basun. Begyndelsen på den syvende basuns lyd var den 22. oktober 1844, da dommen begyndte.

Men i den syvende engels røsts dage, når han skal til at basune, skal Guds hemmelighed fuldendes, sådan som han har forkyndt for sine tjenere profeterne. Åbenbaringen 10,7.

„den syvende engels røsts dage“ er den undersøgende doms dage, som begyndte den 22. oktober 1844. Da tog dommen over de døde sin begyndelse. Når det tredje ve hurtigt kommer, markeres den syvende basuns lyd atter. Denne basunlyd er ikke begyndelsen på den undersøgende dom, men afslutningen på dommen over Guds hus og begyndelsen på dommen over Guds anden hjord.

Og den syvende engel blæste i basunen; og der lød høje røster i himlen, som sagde: Denne verdens riger er blevet vor Herres og hans Kristi riger, og han skal regere i evighedernes evigheder. Og de fireogtyve ældste, som sad for Guds ansigt på deres troner, faldt ned på deres ansigter og tilbad Gud og sagde: Vi takker dig, Herre Gud, du Almægtige, som er, og som var, og som kommer; fordi du har taget din store magt til dig og tiltrådt dit herredømme. Åbenbaringen 11:15–17.

„Guds hemmelighed“ er Kristus i os, herlighedens håb, som fuldendes i den tidsperiode, hvor Moses og Elias står frem og oprejses gennem et budskab fra Guds Ord, som identificerer islam. Hvis budskabet modtages, binder det en sjæl til den himmelske lade, men for dem, der forkaster budskabet, er det budskabet fra islams bueskytter, som binder dem i knipper for at blive brændt i ødelæggelsens ild. Den syvende basuns budskab besegler de hundrede fireogfyrre tusinde, før de løftes op som et banner for at føre Guds anden hjord ind. De to opstandne profeter må først besegles, før verden kan advares.

“Helligåndens gerning er at overbevise verden om synd, om retfærdighed og om dom. Verden kan kun advares ved at se dem, som tror sandheden, helliggjorte ved sandheden, idet de handler efter høje og hellige principper og i en høj, ophøjet forstand viser skillelinjen mellem dem, der holder Guds bud, og dem, der træder dem under fode. Åndens helliggørelse markerer forskellen mellem dem, som har Guds segl, og dem, som holder en falsk hviledag. Når prøven kommer, vil det klart blive vist, hvad dyrets mærke er. Det er helligholdelsen af søndagen. De, som efter at have hørt sandheden fortsat betragter denne dag som hellig, bærer underskriften fra syndens menneske, som tænkte at ændre tider og lov. Bible Training School, 1. december

1903.”

Når de hundrede og fireogfyrre tusind løftes op som et banner for nationerne, vil nationerne blive vrede. Den magt, der vækker nationernes vrede i Bibelens profeti, er islam. Islam vil atter slå til mod Amerikas Forenede Stater ved søndagsloven.

Og folkene vrededes, og din vrede er kommet, og tiden for de døde, da de skal dømmes, og da du skal give løn til dine tjenere profeterne og til de hellige og dem, som frygter dit navn, små og store, og ødelægge dem, som ødelægger jorden. Og Guds tempel i himmelen blev åbnet, og i hans tempel blev hans pagts ark set; og der kom lyn og røster og tordener og et jordskælv og stort hagl. Johannes' Åbenbaring 11:18, 19.

Efter denne række profetiske begivenheder fremstiller Johannes den menighed, som skal være banneret.

Og der viste sig et stort tegn i himmelen: en kvinde, klædt i solen, og månen under hendes fødder, og på hendes hoved en krone af tolv stjerner. Og da hun var med barn, råbte hun i fødselsveer og havde smerter for at føde. Åbenbaringen 12,1.

Her er menigheden, som blev dræbt, nedtrampet, oprejst og derefter taget op til himlen, mens Guds banner skinner med solens herlighed. De står på månen, som repræsenterer skyggen af de tolv stjerner på deres krone. Skyggen er det gamle Israels tolv stammer, som var forbillede på og afspejlede de tolv disciple, der er de tolv stjerner i hendes krone. Det gamle Israels begyndelse er i billedfremstillingen et forbillede på det gamle Israels ende.

Kvinden er ved at føde et barn, hvilket identificerer Kristi fødsel ved afslutningen af det gamle Israel, men nu repræsenterer hedningernes fødsel, som kommer ud af Babylon og slutter sig til de hundrede og fireogfyrre tusind. Så snart Elias og Moses løftes op som banneret, føder hun Guds anden hjord, som vil svare på banneret.

„Verden kan kun advares“ ved at se de hundrede og fireogfyrre tusinde ophøjet som et banner under den krise, der begynder med søndagsloven i De Forenede Stater. De, som kommer ud af Babylon og står sammen med de hundrede og fireogfyrre tusinde, fremstilles som den store skare. Disse to grupper, som findes i Åbenbaringen syv, fremstilles ved Moses og Elias på Forklarelsens bjerg, og Guds sejrende menighed, som oprejses og ophøjes som et banner, forenes med Guds anden hjord, som på dette tidspunkt stadig befinder sig i Babylon under denne afsluttende krisetid.

Hør Herrens ord, I, som bæver for hans ord; jeres brødre, som hadede jer, som stødte jer bort for mit navns skyld, sagde: Lad Herren blive herliggjort; men han skal komme til syne til jeres glæde, og de skal blive til skamme. En røst af larm fra byen, en røst fra templet, Herrens røst, som gengælder hans fjender. Før hun kom i fødselsveer, fødte hun; før hendes smerte kom over hende, blev hun forløst med et drengebarn. Hvem har hørt sådant? Hvem har set sådanne ting? Kan et land fødes på én dag? Eller bliver et folk til på én gang? For så snart Zion kom i fødselsveer, fødte hun sine børn. Skulle jeg føre frem til fødselen og ikke lade føde? siger Herren. Skulle jeg lade føde og lukke moderlivet? siger din Gud. Glæd jer med Jerusalem, og fryd jer med hende, alle I, som elsker hende; jubler med hende af glæde, alle I, som sørger over

hende, for at I kan die og mættes ved hendes trøsts bryster, for at I kan drikke dybt og fryde jer over hendes herligheds fylde. For således siger Herren: Se, jeg vil lede fred til hende som en flod og folkenes herlighed som en strømmende bæk; da skal I die, I skal bæres på hoften og vugges på knæene. Som en, hans moder trøster, således vil jeg trøste jer; og I skal trøstes i Jerusalem. Og når I ser dette, skal jeres hjerte glæde sig, og jeres ben skal trives som det grønne græs; og Herrens hånd skal kendes over hans tjenere og hans harme over hans fjender. Esajas 66:5–14.

De, som fødes, når de stiger op til himlen, er dem, som er blevet kastet ud af deres brødre, der hadede dem. Deres brødre, som hadede dem og frydede sig over deres død, er dem, som siger, at de er jøder, men ikke er det. De er af Satans synagoge, som profetisk skal tilbede ved fanens fødder, den som består af «Israels fordrevne».

Og han skal rejse et banner for folkene og samle Israels fordrevne og samle Judas adspredte fra jordens fire hjørner. Esajas 11,12.

»Du mener, at de, som tilbeder for de helliges fødder (Åbenbaringen 3,9), til sidst vil blive frelst. Her må jeg være uenig med dig; for Gud viste mig, at denne klasse var bekendende adventister, som var faldet fra, og havde »på ny korsfæstet Guds Søn for sig selv og udsat ham for åbenlys skændsel«. Og i »fristelsens time«, som endnu skal komme, for at åbenbare enhver sande karakter, vil de vide, at de for evigt er fortabt, og overvældet af sjælekval vil de bøje sig for de helliges fødder.« Word to the Little Flock, 12.

Den, som har øre, han høre, hvad Ånden siger til menighederne.